

det Bund Korn, jeg tørster, fordi jeg forsikrer mine Arbejdere, tror jeg nok, at Industrien vil vide at faa lidt mere, naar den forsikrer sine Arbejdere. Jeg kan altsaa ikke give det ærede Medlem Ret i den Udtalelse.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kred (S. Pedersen) antede over, at Loven ikke omfattede Landarbejderne. Det forekommer mig en Smule behnderligt, thi jeg antager, det ærede Medlem taler paa sit Partis Vegne, og 3 Medlemmer af det ærede Medlems Parti stillede oprindelig nede i Folketinget sammen med en Del andre et Forslag, hvori Landbruget og Skovbruget vare fuldstændig udelukkede; saa fik man gennem Forhandlingerne i Folketinget Landbruget ind under Loven, naar det anvender disse farlige Maskiner, og nu klager det samme Parti over, at Landbruget ikke er nok med, efter at de først nede i Folketinget have stillet et Forslag, hvorefter det aldeles ikke var med. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Parti maa være glad ved, hvad der er opnaaet i den Retning, og selv om de kunde ønske noget mere, have de dog selv fra Begyndelsen stillet et Forslag, der aldeles ikke omfattede Landbruget. Det forekommer mig ikke at være ganske konsekvent. Desuagtet kan der naturligvis siges meget for at faa alle Arbejdere med, men man har ingen Statistik at bygge dette paa, man ved paa Forhaand, at det bliver meget dyrt at faa alle Arbejdere ind under den Lov, men man har ikke noget at bygge det paa. Naar man vedtager denne Lov, som den foreligger eller med Forandringer, tror jeg, man gennem den vil kunne skabe sig et Materiale, hvoraf man kan se, hvorvidt man kan komme videre frem. Jeg betragter det, ligesom et andet æret Medlem har sagt, som en Fordel ved denne Lov, at den har sine Begrænsninger.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger til Lovforslaget. Det er for øvrigt Bemærkninger, som have været debatterede nede i det andet Ting, men da jeg ved Samtaler med flere ærede Medlemmer, særlig Landbrugere, heroppe, har erfaret, at de staa tvivlende, skal jeg tillade mig at fremdrage dem. Der har været Spørgsmaal om, hvorledes § 3, 10. skal forstås, særlig med Hensyn til lejede Dampværker. Meningerne vare delte nede i Folketinget. Jeg er ikke i Tvivl om, at den ærede Ordfører havde fuldstændig Ret, naar han sagde, at jeg som Arbejdsgiver maa forsikre de Folk, som jeg sætter til at arbejde med et Tærstevært, medens den, der lejer mig det, og som i Almindelighed medgiver Fyrbrøder og Slægger, har Ansvaret for disse. Jeg har efter

min Mening, hvad ogsaa den ærede Ordfører mente, Ansvaret for de Folk, jeg sætter til Arbejdet. Nu er der mange, og saa heroppe, ved jeg, som have den Anskuelse, at det bliver en vanstelig Historie, thi man bruger disse lejede Dampværker i 8—14 Dage, og saa ere de borte, og det kunde f. Eks. ske, som adskillige have indvendt, at der var mange, der ikke tænkte videre paa det, men vilde spare den Udgift, og saa stete Ulykken, og der fremkom et Tab, som vedkommende Arbejdsgiver maatte have vanstelligt ved at bære. Jeg finder det fuldstændigt rimeligt, at jeg som Arbejdsgiver, naar jeg sætter disse Folk til dette Arbejde, skal forsikre dem i Genhold til denne Lov, ligesom de øvrige Erhverv, men jeg kunde ønske, at man lidt tydeligere i Loven betonedede, hvad Meningen er. Hvorvidt den Tanke, jeg nu skal fremsætte, er realiserbar, skal jeg ikke kunne sige; men jeg kunde dog tænke mig Muligheden af, at man særlig for de lejede Tærsteværker, som der har været saa meget Tale om, og hvorom Meningen har været saa delt, kunde komme til at forpligte den, der lejede disse ud, til at holde de Arbejdere, som beskæftige sig med det paa de forskellige Steder, hvortil Tærsteværket lejes ud, asurerede. Jeg kom derved maatte til at betale noget mere i Leje af dette Tærstevært, men jeg var derved altid sikker paa at have de Arbejdere, der beskæftige sig dermed, asurerede, og det vil være meget lettere for dem, der lejer det ud, at holde dem asurerede hele Aaret igennem end for den enkelte at asurere dem 8 Dage her og 8 Dage der paa hvert enkelt Sted. Jeg vil altsaa gøre den Hensigting til det eventuelle Udvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. For mig er det klart nok, hvem der skal asurere saadanne Folk, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, men jeg tror, det vilde være heldigt, om der kunde findes en Form, som gjorde det tydeligere.

Jeg vil ikke opholde mig videre ved Jordarbejdere og den Slags Ting, jeg tror, der kunde indvindes en Del mod Ordet „Jordarbejder“, idet det for Landbrugets Vedkommende maatte kan være vanstelligt nok at sige, hvor meget eller hvor lidt der falder ind derunder.

§ 9 faar, at Arbejdsraadet skal være berettiget til over for den Mand, der er under 30 Aar og ældre end 55, at vælge, om det vil indkøbe en Livrente. Jeg vil gerne henstille til Udvalget at tage under Overvejelse, om det virkelig er heldigt, at Arbejdsraadet skal være berettiget til at indkøbe en Livrente for en Mand, der er yngre end 30 Aar, thi jo yngre en Mand er, desto